

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

36. De Purgatorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

MEDITATIO XXXVI.

De Purgatorio.

Scopus.

Scopus hujus meditationis est excitare eos, qui in via purgativa sunt, ad opera satisfactoria pro peccatis suis suscipienda, & vivant etiam ut miserti animarum purgatorii, si eas suffragiis sublevare velint.

PUNCTUM I.

Purgatorium
ad quid?

Quod Deus constituerit, ut homo quicumque mortalis peccati reus, etiam post delectam culpam, & æternam pœnam condonatum, debitor maneat subeundi aliquam satisfactionem temporariam, quam si in præsentis vite non exsolverit, persolvat post mortem, priusquam ad gloriam Beatorum admittatur. Atque ad eam rem destinavit Deus locum inferioribus terræ partibus, quo anima à proprio Angelo deducitur purganda. Circa hanc fidei veritatem suscipiam primùm justitiam Dei, qui quamvis liberaliter remittit culpam pœnamque æternam; tamen non relinquit prorsus peccatum impunitum. Vnde etiam in ipso Sacramento pœnitentiæ voluit satisfactionem aliquam injungi à Sacerdote pro delicti modo. Verùm *superexaltat misericordia judicium*; siquidem loco tantorum & sempiternorum suppliciorum; ad correctionem nostram, temporali contentus est animadversione. Cooperabor igitur divinæ
justitiæ,

Iustitia
Dei.

1ae. 2. 13

justitiæ, & libenter à meipso pœnas exigam, quas ille constitui; parùm putans, quòd in hac vita perpetior, pro debitis in altera peccato meo æternis cruciatibus.

Deinde expendam, quod si minus nunc exsolvero debitum istud, erit mihi luendum post mortem, quando divina id justitia postulat, & nemo, nisi planè omni debito solutus, atque purgatus in cælum admittitur. Atque utinam modò ita viverem, ut nihil post ea repurgandum superesset.

Præterea considerabo, quòd nò solùm reliquiæ peccatorum mortalium exsolvendæ sint, verùm etiam venialium, & quotidianarum culparum reatus, nisi pœnis voluntariis in hac vita tollatur, erit in altera per ignem expiandus, sicut dicit Apostolus: *Et salvi erunt sed tamen quasi per ignem.* Ex qua re colligam quântopere Deus omne peccatũ detestetur, quando neque justos & amicos suos ob leves culpas ad conspectum suum admittit; sed in dirum carcerem prius macerandos, expurgandòsque detrudit.

PUNCTUM II.

Quod in Purgatorio est pœna damni, dilatio nimirum visionis beatificæ. Hanc animæ justæ graviter sentiunt, postquam à corpore solutæ purius intelligunt, quantum sit illud bonum, quo adhuc carent. *Vnde spes, qua differtur, affligit animam.* Deinde charitas in illis animabus est expeditior ab omni distractione, quò feruntur in Deum intensius: sicque est eis acerbior

2.
Puritas
necessa-
ria.

3.
Venialia
tollenda.

1. Cor 3.
15.

Pœnæ
damni
causæ
1.
Prov. 13
12.
2.

Ps. 119. 5 s. bior separatio à Dei visione. Quare intimis sensibus dicunt: *Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est.* Tertio aguntur ab ignorantia temporis, in quod earum liberatio differenda sit, nam etsi divinæ se committunt voluntati; dura tamen est eis incerta expectatio, præsertim dum considerant olim se minus fuisse sollicitas de videndo quamprimum Deo; ut merito nunc puniantur dilatione incerta, quando maximè cuperent Deum videre. Postremò inde etiam cruciantur, quòd à Christi humanitatis conspectu, ejusque matris, & à commercio reliquorum Sanctorum jucundissimo arceantur.

PUNCTUM III.

Ignis Inferni, & Purgatorij. **Q**uòd in Purgatorio sit pœna etiam sensus à vero igne, qualis est inferni, & multò, quàm noxter sit acrior: agit autem cruciatque tanquàm instrumentum divinæ justitiæ à Deo supra naturam motus, ad animas ipsas excruciantas; sicque *Mal. 3.* *Velus aurum & argentum percolandas,* expurgandasque, ut Malachias loquitur. Neque ibi est quod à sensu doloris animam avertat, ac distrahat; sicut in hac vita complura sunt. Quare illa pœna putatur gravior omni alia vitæ mortalis, etiam quorumvis Martyrum, Christi que ipsius. Ergo vivam, ut tali purgatione non sit opus.

i. **Affectus timoris** Concipiam ex his tres affectus. Primus esto timoris divinæ justitiæ, quando sic animadvertit in amicos, vel ob leves culpas, quos alioqui amat, & à quibus amatur, ita, ut majori terrore sit ista

fit ista animadversio, quàm damnatorum in inferno, quòd illi capitales inimici sint, & irreconciliabiles, isti autem dilecti, & electi. Secundò eliciam propositum satisfaciendi potius in hac vita, ubi mitiori pœna licet debitum solvere, & ubi satisfactio ipsa simul valet ad meritum gratiæ & gloriæ, quod in Purgatorio non habet locum. Proinde rogabo Deum, ut quod minus sponte meâ præstitero, ipse tribulationibus immixtis suppleat, quòd futuras pœnas prævertam.

2.
Satisfactio.

Tertiò, exhorrescam etiam peccata venialia quæ similiter in vita altera expiantur. Proinde super fundamentum, quod est Christus, *super adificabo non lignum, & stipulas, sed aurum & argentum, & lapides pretiosos*; nam illa, ut ait Paulus, ignis exuret: *salvus tamen fiet homo ædificans; Sed quasi per ignem.*

3.
Venialium fuga.
1. Cor. 3.
12.

PUNCTUM IV.

EX parte animarum purgantium duo sunt consideranda. 1. Quòd pœnas sustinet patienter, conformantes se divinæ voluntati & justitiæ, quam impleri in se gaudent. Ex quo discam adversa patienter ferre, quæ mihi purgatorii ignis loco sunt, cùm alioqui minus crucient, & conferant etiam ad meritum, & à Deo ob eum finem immittantur, ut per ea satisficiam pro debitis peccatorum. Denique cùm omnia, quæ Dei sunt, amabilia iusto; sint pariter ejus justitia. 2.

1.
Patientia animarum.

Quòd animæ purgantes vehementer expetunt subsidia viatorum per opera satisfactoria, aliæque

2.
Expetit suffragia.

K

que

Mat. 5.
7.

Gratæ
sunt er-
ga nos.

2. Mac.
12. 46.

que suffragia. Quòd si crudelis haberetur, qui proximum igne fortuito circumventum cerne-
ret, & cùm posset, non eriperet: quomodo ex-
cusari poterit Fidelis, qui, quoad potest, anima-
bus defunctorum in tali necessitate non suc-
currit? Cogitabo, quid mihi tunc fieri vellem,
illudque similiter aliis præstabo. Et reddit Deus
vicem, quia *miseriordes misericordiã consequen-
tur*: excitabóque alios, qui mihi subsidium fe-
rant, cùm illuc pertigero. Quin animæ ipsæ à
nobis adjunctæ, cùm in conspectum Dei venerint,
gratas se exhibebūt, pro nobis Deum obsecran-
do. Denique licet opus satisfactorium quod a-
nimab⁹ applico, mihi ipsi detraham, quoad ef-
fectum satisfactionis: ea tamen spiritualis elee-
mosyna meritum & charitatem auget, compen-
satque jacturam. *Sancta igitur & salubris est cogi-
tatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.*

INTRODUCTIO SECUNDÆ PARTIS. DE EJUS SCOPO.

QUONIAM meditationes viæ *Il-
luminativæ*, uti vocant, tres partes
continent, nempe *Infantiam*, *Præ-
dicationem*, & *Passionem*, seu mor-
tem Salvatoris, per quas tenditur ad viam
unitivam, quæ in duabus postremis partibus
potissimum à nobis tractatur, in prioribus il-
lis scopus meditati propositus esse debet per-
fecta Christi Domini *imitatio*. Nam sicut su-
premus